

L'absurd de Ionesco visita l'Agora

Avui es representa «La lliçó» coincidint amb 50 anys de representacions a París

El petit escenari de la cafeteria Àgora del centre cívic de Sant Oleguer (Sol i Padrís, 93) acull aquesta nit (22h) la cèlebre peça del teatre de l'absurd *La lliçó*, d'Eugène Ionesco. La companyia terrassenca Punt i Seguit Teatre l'ha triat just quan aquest mes s'han complert els 50 anys de representacions diàries d'aquesta obra i *La cantant calba* al Théâtre de La Huchette de París.

CARLES CASCÓN

Diuen les cròniques que l'estrena de *La cantant calba* a París, l'any 1950, va ser rebuda amb xiulets i que una de les funcions de *La lliçó* va acabar amb l'actor principal amb la cua entre cames per no caure a les grapes d'uns espectadors irats.

Pocs anys més tard, per sort, el dramaturg d'origen romanès Eugène Ionesco es guanyava el tro del mestre del teatre de l'absurd amb aquestes peces que trencaven els convencionalismes del teatre i, de passada, servien una esmolada sàtira sobre el poder i l'educació, en el cas de *La lliçó*.

Segons el director del muntatge que presenta avui a Sabadell Punt i Seguit Teatre, Eloi Falguera, Ionesco s'ha representat aquí malauradament «amb compta-gotes», mentre

que a França ha estat un èxit ininterromput durant mig segle. Just el passat 16 de febrer el Théâtre de La Huchette de París commemorava 50 anys de funcions diàries de les dues obres de Ionesco, fita que ha comportat aquesta temporada que s'hagin posat en cartell fins a cinc muntatges més a la capital francesa.

La Huchette és un teatre petit, de 90 butaques, i envellit pel temps, però, com deia Ionesco –mort el 1994–, «un gran èxit a un petit teatre val més que un petit èxit a un gran teatre i encara més que un petit èxit a un petit teatre».

«Tema molt actual»

Pei director vallesà Eloi Falguera, *La lliçó* aborda «un tema molt actual», ja que ell hi veu un qüestionament de la docència, com «el número excessiu d'hores lectives dels estudi-

Marta Mars, Rosa M. Moya i Francesc Falguera protagonitzen la cèlebre «La lliçó»

ants». La peça s'ha vist també com una sàtira sobre els poderosos, encarnats en aquest professor que pretén que la seva alumna es presenti en tres setmanes a un examen de Doctorat Total. «El seu poder acaba sent físic –observa Falguera–. Comença amb una lliçó i acaba amb bogeria».

El tercer personatge, el de

la criada, la que adverteix dels perills de tota això amb les seves interrupcions, és paradoxalment «la que té més seny tot i que és la que està més per sota».

Aquí a Sabadell encara es recorda la versió que va dirigir Ramon Ribalta al Teatre del Sol d'ambdues obres en la temporada 1993-1994. Avui l'absurd

genial i còmic de Ionesco torna de la mà de Francesc Falguera –pare del director i actor molt vinculat al teatre sabadellenc– en el paper de professor, Marta Mars com a alumna i Rosa M. Moya de criada. Aquesta versió es va estrenar a la Sala Maria Plans dins el cicle de l'Institut del Teatre amb un ple absolut durant tres dies ■